

A HÓNAP ALKOTÓJA

WEISS RAOUL

Hygiène du monde

*A MATRIX finom bőrén húspiacrésekért
Aszimmetrikus háború folyik,
Spermafoltos névtelenség utcáin
Hadat üzen a festett szőr.
Kurgános dombokról le soknemzedékes
Vonatok deportáltak a pornójelenig.
A tér nem óvhat már sehogy,
Folyékony erőszakból tiszta tenger,
Anyahajók hullámozása sliccmagasságon
Gyilkos cicikkel célozva
Rád, objektív ellenségre.
Hova is menekülj, félelme,
Büntagságod, ha lóg is, vagy áll,
Beleszületsz az ősi kannibalizmusba,
Csontdíszítésnek függsz az emésztés nyakán,
S az élő Gruppen kerekességén.
Gép és gén vanni van,
De szabadság nincsen.*

Welcome to the Hotel Transylvania

*Átadják hamarosan szíved fölött az aszfaltot,
Kolozsvár sírkövén nem lesz több repedés,
Se burján, se szerelem, az erőszaknak vége,
Te győztél, Emese, mint pokolképes állat,
Az evolúciós autópályán ütött el
Engem egy erre tévedő NATO.*

*Mindegy már, melyik a leggonoszabb hónap:
 Bedrótozták a primást, halottas kísérettel
 Kolozsvárnak a pályázatnyertes NGO.
 Sirassátok, spílerek, házi őrizetből,
 Dutyiból és Z.H.-ból a golánok fészket!
 Sirassátok, múzsák, au pair uniós tömlöcökből,
 Messzi londonokból a kapualj-szigetvilágunkat,
 Édenkert alatti cumizsúrjainkat,
 Albérleti kincses kúrásainkat!
 A New York Szálló díszkriptáján
 Vérkeringővel nyílt a vámpírok bálja.
 Lepleződj le, kurva: mondd még egyszer „ó, na”
 Erdély meg van halva: éljen Trenszivénya!*

Ifj. Neti Sanyi hajnalai

*Mocskos matracon fekvé, egész éjjelen át
 Holt primások közt Youtube-os temetőn járt,
 Hajnalok utáni hajnalon száműzött királyfi,
 Eszébe jutnak a múlt mulatós arcai,
 Kultúr mögötti flörtök, fapálcából lejeső,
 A szapora dicsőség mollos közepette ő.
 Füttyül a sorsra, ki házat, verdát ad és vesz,
 Hisz a vér parancsolja, hogy primás volt és lesz,
 Rút német kültelken taxit már nem vezet,
 Mostoha Kolozsvárt inkább még egy telet,
 Lássa már február, a cigányhónap végét,
 Hisz nyáron sokkal szebb a csóró lét.*

*Hű szolgádnak hozz, Uram, zálogházból hegedűt,
 Gazdag előleges lagzikkal áldd meg őt,
 S natúr rokokóakkal, mit a szerelem abiszte varrt –
 Isten áldd meg, ha cigány is, a magyart!*

Dürftige zeit

*Hadd mondjam el, hogyan történt
Nietzsche, a ló s a székely nő alkonya.
Mindenért a tél beállta felelős.
A székely nővel alkonyatában vacogva,
Eszembe jutott a javítandó kályhám és
A torzszülött múnéger, akit – verbatim – „kipróbáltál”,
Miután az én időm lejárt.
Látod, nálunk okosabbak a hibernáló medvék.
Könnyeim csak akkor eredtek el, mikor szembesülnöm
Kellett a kelletlen ténnyel, hogy
Fajként sikerültünk félre.*

A független férfi ellenhymusza

Th. D.-nek

*Szerettelek volna, kárpáti költőnő,
Mint brazil sorozathósnőt a nagy Ő,
Ahogy mérai lányt a soros katona
Messzi kaszárnyából sem szeretett volna,
Ahogy buzgó migráns igyekszik ideát,
Úgy imádtam volna benned is Európát,
Mint áradó tengert a már lenyugvó nap,
Mint József Attila a magyar vasutat.*

*Te meg úgy szerettél volna engem, tündér,
Mint nő, mindig, mindazt, ami csak befér.*

Viva la muerte

Jankának

*Valódi pornó az, hogy meg fogunk halni.
A lentiben sem lesz színné, ami fonák,
Sliccekbe nyúljatok, mélyebben, esztéták!
Orgazmus-fődíjnak föld jár – egy lapátnyi.*

*Alkotmányos rendben – nesze imamalom –
Legszentebb ürülék a kibicek vére.
Nedvesedjünk tehát, míg a nép bőrére
Félholtan, de nyögve spriccel a hatalom.*

*Ölve meghalni – vagy álmodni talán? –
Jöttem én is (metszőfogam azért fehér,
Gyászmesénk hogy legyen kellőképpen pajzán)*

*Ha sejtem is hogyan, a franc tudja, miért,
Molyette szívemnek a por Parnasszusán
Röntgenes mosolyod minden verset megér.*

Szonettlevél B. Z.-nek

*Hiába repülsz: világgá menet,
Aki szegény, az a legszegényebb.
Létezésed Barbadosáig sztyepp,
S árnymadár követ – tudod, mi végett.*

*Fő, hogy folyamatos legyen a show,
Írni tudunk, inni, s azt is, hogy mi fán
Termett a ballada – cherchez la femme –
S főbe lőni magunk – unalomból.*

*E világ – bizisten – irodalmát
Lezsűrizi a halál egyedül,
Hozzá hasonlóan a krokodil*

*Az emberben csak eledelt lát.
Gyűjtsunk rá, Zoltán, minek az idill,
Ha túlsó partra nincs ki vigye át?*

Kertiparti Sans-souci-n

Sz. G.-nek

*Jópofo hajtóvadászat közepette
História halad költöttesteken át,
(Búcsút intve búzaszőke Jankák)
Stabilan dívik a futás művészete.*

*Ahány sánc, ahány perc, annyi végállomás,
Maradandó lábjegyzetek et sic transit
Rögvest gloria mundi (aláírásod itt),
Régen is hiába szöktél – ma sem lesz más.*

*Élvezhető látvány azért csak adódik
A vad számára is (sajnos figyelmetlen),
Golyók és szuronyok játszanak szűrődít.*

*Futok hát, hercegem, én is pengeélen,
Marjon a sors ebei közül a szebbik,
Ha tud, s ha annyira nem talál mit egyen.*

Timeline-elégia

*S mivel nem szeretnél egy pillanattig se,
Dinnyém sem ízlett, ha rózsát vittem, büzlött,
Eszedbe jutottam volna, de egy ipse
Épp rád szólt csetten, hogy szia tali fél öt?*

*Ezért sok jó filmet nem is néztünk együtt,
(Sőt, hozzá kell tenni, hogy még rosszakat sem).
Nem nekünk fénylett a Hold, tücsök sem hegedült,
És számtalanszor nem pusztítál, édesem,*

*A Facebook-on néztem, hogy mész férjhez,
Sziülsz, szoptatsz, válsz, piálsz, tépsz, jógázni kezdesz,
S találsz egy tacsókban vigaszt egy darabig,
Közben sok verset írtam (beleértve ezt)
Lopott profilképed alatt, és úgy tűnik,
Hogy ezt nevezhették múzsának a gecik.*

A rendszer

*A rendszer akkor – emlékszel-e – még tetszett,
Beléd fért a rendszer vastagon, és többször.
S mélyen a rendszerben büntudat nem gyötört,
Szőnyeget sem szégyellve, jókor és rossz helyt.*

*Finom volt a rendszer, bőrillatú, csizmás,
Nyakadon nehezszerűen nyugtatott,
S ha pofon is csattant egyszer imitt-amott,
Annál jobban ízlett a rendszeres nyomás.*

*És lám a rendszer most nem veszteget többé,
Nem fojt, és nem nyomaszt, nem bánt és nem bánja
A halál így is jól tudja a magáét.*

*Szabad vagy, mint tavaly megdöglött madárka,
Mint meg nem született, bitang boldog lettél,
És korrekt, és üres – a semmi kurvája.*

Kortárs magyar lírai mustra
WEISS RAOUL műfordításában

FRANÇOIS BRÉDA

Szabásminta Katisznak

*Én, a pof-gép,
Veled*

*Elromoltam: elolvadt a biztosíték, rövidzárlat, kész. Csak
Vajúdtam alattad én, a köpü,
S hajad vajába belefűlt az ész.*

*Varrógép-fogad mint átalment rajtam,
Lett belőlem farmer, szoknya s ék.
Viseltél, lettél, kimostál, elhordtál
Lúzer-estéidre: rongy a betét.*

*Aztán kendőd lettem. Zászlód s köteled.
Nyakadba' lengtem. Lógtam. Neked.
Bogod lettem.
Csomód. Csomagod.*

Mindened.

Un patron pour Katy

*Moi, le baffomate,
Avec toi
Ce fut la panne : fusibles fondus, court-circuit, fini. Juste
Un pilon de baratte en travail sous ton corps : moi,
Et mon esprit noyé dans le beurre de tes mèches.*

*Ta dent à coudre me machinant de part en part,
Je devins jean, jupe, bijou de famille,
Tu m'as porté, taché, lavé et enfilé
Pour tes lumpen-soirées : tampon effiloché.*

*Puis je devins foulard. Ton drapeau et ta corde.
J'ai flotté à ton cou. Pendu à ton vouloir.
Je fus ton nœud.
Ta bague. Tout ton bagage.*

Je fus ton tout.

SZŐCS GÉZA

Vers a végtelen programokról

„Amit a kis komputer képes megoldani a nagy program segítségével, azt a nagy komputer is megteheti a kis programmal. Ebből logikusan következik, hogy a végtelenül nagy program önmagától is működhet, mindenfajta komputer nélkül.”

Stanislaw Lem

I.

*Szerelmünk alatt van egy másik,
a program alatt:
egy másik program,
a szörnyekben egy másik szörny él,
a jog alatt egy mélyebb jog van –*

*búvópatak az életünkön
átvilágító csillagokban:*

szerelmünk alatt van egy másik.

*Élőbb, sötétebb, nedvesebb.
Lüktet, s a kéz elől kisiklik,
s a takarót magáról éjjel
lerúgja, mint a kisgyerek.
Ledobja.*

*Egyszer majd te is belekóstolsz
a borban úszó mélyebb borba.*

Poème sur les programmes infinis

« ce que peut effectuer un petit ordinateur à l'aide d'un grand programme, un grand ordinateur le peut avec un petit programme. D'où la conclusion logique qu'un programme infiniment grand peut fonctionner tout seul, i.e. sans l'aide d'aucun ordinateur. »

Stanislas Lem

I.

*Sous notre amour, un autre amour,
sous le programme :
un autre programme
chaque monstre est habité d'un autre monstre,
sous la loi gît une loi plus profonde –*

*ruisseaux perdus dans les étoiles
dont la lumière traverse nos vies :*

sous notre amour, un autre amour.

*Plus vif, plus sombre, plus humide.
Il palpite et échappe à la main
et jette à terre du pied la nuit
l'édredon, comme un petit enfant.
Le laisse tomber.*

*Toi aussi, tôt ou tard, tu goûteras
à ce vin plus profond et qui nage sous le vin*

BÖSZÖRMÉNYI ZOLTÁN

Soha véget nem érő szeretkezés

*undorodom a megbízhatatlan korrupciótól
mely megrészegít öl butít és nyomorba dönt
a korrupció legyen bátor szellemes
legyen nemes gondolatébresztő
legyen képzelőereje
legyen olyan mint a tűzvész
pusztítson el mindent
hogy a mindent újra lehessen építeni
legyen megismételhető
a pozitív erők koncentrációja
ellene semmit se tehess
(az igazság úgyis értelmi nem érzelmi cselekedet)
a korrupció legyen indulatos lelkes urbánus
virágoztassa fel a köztársaságot
mellőzzön érvet közömbösséget ábrándot
legyen káprázatos csillogó mindent magával ragadó
mint egy megáradt dél-amerikai folyó
aforisztikus leleplező de indiszkrét
Delila ne törje meg soha Sámson erejét
Cicerót büntetlenül szabadjon olvasni
legyen végtelen gyönyör
soha véget nem érő szeretkezés
legyen Érosz
a látványosság kirakata
kegyetlen vágy a töprengés küszöbén
termékeny sivatag húsevő növény
forró valóság a zsarnokság ellentéte
totális történelmi tévedés
emlékeztessen Tacitusra Rómára Jeruzsálemre
Arisztotelészre a mindenkori történelemre
szeresse Machiavellit az izgalmas perverzítást*

*imádja Kantot logikája ne satnyuljon el soha
a korrupció legyen szentimentális megnyerő
pártütők között a legvulgárisabb pártütő
a vadak vadja
közönyt üldöző
a biztos pont mely kifordítja sarkából a világot
(mert ki szereti a bizonytalanságot)*

Faire interminablement l'amour

*je n'éprouve que dégoût pour la corruption perfide
qui saoule, tue, ruine et abrutit
je veux une corruption pleine d'audace, pleine d'esprit
éveilleuse des plus nobles pensées
qui ait de l'imagination
qui pareille à l'incendie
dévaste tout
pour que tout puisse être reconstruit
que la concentration des forces positives
ne puisse rien contre elle
(la justice est d'ailleurs un acte intellectuel, et non sentimental)
qu'elle soit nerveuse, enthousiaste, urbaine
qu'elle fasse fleurir la république
qu'elle se passe de raisons, de tiédeurs, de chimères
qu'elle soit brillante, éblouissante, emportant tout sur son passage
comme la crue d'un fleuve en Amérique du Sud
aphoristique, mais indiscreète et démasquante
que Dalila jamais ne brise la force de Samson
que la lecture de Cicéron soit impunie
qu'elle se fasse volupté et qu'elle n'ait point de fin
qu'elle nous fasse interminablement l'amour
qu'elle soit Eros
l'étalage du spectacle
désir impitoyable foulant le seuil du songe
désert fertile plante carnivore*

*réalité torride inverse de la tyrannie
égarement historique absolu
qu'elle nous rappelle Tacite, Rome et Jérusalem
Aristote et l'histoire universelle
qu'elle chérisse Machiavel et l'excitante perversité
qu'elle adore Kant, que sa logique jamais ne rapetisse
la corruption – qu'elle soit sentimentale, avenante
de toute fronde qu'elle soit le plus vulgaire factieux
le fauve des fauves
qu'elle persécute l'indifférence
qu'elle soit ce point certain qui sort le monde de ses gonds
(car à quoi bon)*

FARKAS WELLMANN ENDRE

Múzsa n.

*hogy mit akarhat szinte kitaláltam
egy nagyobb várost s még kisebb szobát
hol használni hárfát és oboát
nem a sorsa de én tanítom s túrni
tőlem vesz leckéket bukva a mélybe
vak éjszakán ha olykor felragyog
és késsel szikrázik vad szeme fénye*

*kurvának kevés volt és szeretőnek gyöngé
ártatlanul szinte: félszüzen kaptam.
örömré feszült szép húsa alattam:
ringyó és múzsa lett egyszerre belőle.
csak virágpör volt mit szerelme rám szórt
bevetett bár néhány biztos érvet*

folytatni jött a háromjegyű számsort...

La muse n

*ce qu'elle voulait ? J'avais compris à demi mots
son trip : une ville plus grande et une plus petite piaule
où gratter de la lyre et jouer du pipeau
son sort ? – mais non, son choix ! – fut de prendre chez moi
des leçons d'endurance, plongeant toujours plus bas
dans l'eau des nuits sans fond, lorsque soudain s'allume
dans la braise de ses yeux l'étincelle bleue sauvage*

*si peu probante en pute et sans talent d'amante
elle m'offrait la candeur de son demi pucelage
et sa belle chair tendue de bonheur sous mon corps,
elle devint garce et devint muse tout à la fois.
son amour en fanant, pollen de l'orchidée,
laisse dans mon âme le germe de quelques vérités*

accroissant le dernier des trois chiffres du score...

MUSZKA SÁNDOR

Egy napon

*Heverni szerettem s nézni az eget
S míg szemem előtt felhők
S rajokban legyek
Mézes csókjával altatott el a dél*

*Estére kelve rossz vérem tüzelt fel
S ezer hadával űzött a vágy
Nemvolt pénzem is szajhákra ment el
S bár ennem nem volt mit bánta a frász*

*Jobban a könyvnel a munkát utáltam
S hiába kérlelt óvott anyám
Egy napon végül már lopni is kezdtem
S többé sorsom már nem volt talány...*

Un jour

*J'aimais rester coucher et regarder le ciel
La valse des nuages
Et comme essaient les mouches...
Midi fermait mes yeux dans un baiser de miel*

*Le soir venu, j'étais levé, le vice dans l'sang,
Et les hordes du désir me poussaient
Chez les chiennes pour claquer mon fric inexistant
Par chance il me restait parfois de quoi bouffer*

*Bien plus que les bouquins, je détestais bosser
Au mépris des conseils de ma mère
Un jour c'était fatal j'ai fini par voler
De ce jour mon destin cessa d'être un mystère...*

SZÁLINGER BALÁZS

Mint ezren előttünk

*Megsejtettük a városi lírát.
Nőinket bekevertük a borba,
és hánytunk. Majd szürke ecsettel
reggel jött. Ránk festeni Pestet.*

*És fogadalmak. Még ez az este,
s holnap irány a vidék meg az ország,
ám tervünk mindig kitudódott,
s egy szép nap jött mindig a feslett*

*városban. Meg a nők, meg az utca.
És ha meguntuk a sanzonos éjet,
francia rúzsát vette a város,
kőhalmazból vad, buja test lett,*

*s megtettük. Mint ezren előttünk.
Használtuk, laktuk Budapestet.
1999*

Comme mille autres avant nous

*On devinait déjà la poésie des villes,
en mélangeant d'abord nos femmes à notre vin
avant de les vomir. Et puis le pinceau gris
du matin nous repeignait Budapest sur la gueule.*

*C'était chaque fois promis, juré : encore un soir,
et demain direction la province, la Hongrie
réelle : conspiration toujours vite éventée,
et le soleil toujours nous trouvait dans la ville*

*déboutonnée. Et puis les femmes. Et puis la rue.
Dès qu'on en avait marre des nuits de ritournelles,
la ville s'achetait du fard français, se faisait belle,
son tas de pierres devenait corps lascif et nu,*

*et nous passions à l'acte. Comme mille autres avant nous,
qui ont utilisé, habité Budapest.*

1999

KARÁCSONYI ZSOLT

Erdélyi nők dicsérete

*A dicséretet túl kanosra
nem veszem most.
Legyen elég, hogy
mint papír gémkapocsba zártan,
testünk csak zizeg a homályban,
ha tompa ágyékíve mélyét
tapogatja a nyelv, farok,
s ha csiklója csilingelését
visszhangozzák az alkonyok.*

*Mint Árgirus a Tündérvárat,
sok erdélyi asszonynak, lánynak
tettük a szépet, lágy mohát
simogatva, finom bokát
a vállra dobva indítottuk
a Fellegvárak ostromát.
Mert valóban a fellegekben
járhat, kinek szeme se rebben,
midőn a barlangok honát
feltérképezi száz esetben.*

*Akár a Gyergyói-medencét,
úgy jártuk be e delnők testét,
mint Fogarasi-havasokra
úgy másztunk rá az alhasukra,
hogy testük Mezősége táján
zárt elménkbe mint száz szivárvány
hajoljon át, hogy szellem, érzék,
ha egyesül a nőben: így szép.
A férfi néha meg is döbben,
hogy ettől szép minden időben.*

*Akár a szilágysági dombok,
olyan szilárdak a kigombolt
ruhák alól kiugró mellek,
és eltaszít, és visszaenged –
a csípő, nyak, a húsos ajkak
egy rezdülése is hatalmat
jelez. Mert bátran ívelő
szemöldök az erdélyi nő.*

*Szív-sziklakert, vidám inak,
gömbölyű váll, a férfinak
ezt nyújtja az erdélyi nő,
s a látszatot, hogy égi láva
ellen sem védi szó homálya,
– és bármikor legyőzhető.*

Louange des femmes de Transylvanie

*Je veux cette fois chanter la louange
sans les accents du rut.
Qu'il me suffise de dire
qu'à l'instar du papier prisonnier du trombone,
ainsi crisse dans le noir le corps de l'homme
dont la langue ou la queue s'étire
dans les lisses profondeurs de leur aine,
quand tous les crépuscules portent l'écho
des tintements du bouton de l'abricot.*

*Comme Argirus dans le château des fées,
à bien des femmes, à bien des filles de ce pays
nous leur avons rendu l'hommage, et caressé
de tendres mousses, épaulé de menus
mollets, puis nous nous sommes lancés
à l'assaut du royaume des cieux,*

*car ils ont la jugeote dans les nues,
pour sûr, ceux-là qui sans ciller
cartographient à qui mieux mieux
les cavités de la patrie.*

*Tels le soldat dans le Bassin Sicule,
ainsi sommes-nous entrés dans la chair de ces reines,
tels le grimpeur sur les Carpates du Sud,
ainsi sommes-nous montés sur la pente de leur aine,
et parvenus sur le Plateau d'un corps de femme,
mille arcs-en-ciel éclairent le cachot de notre âme
d'une vérité : l'esprit, quand il s'unit
au sentiment fait la beauté des filles.
Et pour nous autres, quel étonnement,
que cette beauté défiant le temps.*

*Pareil à nos collines de Silagie,
c'est ainsi que leur sein bondit
ferme sous les robes déboutonnées,
et repousse pour mieux accepter –
lèvres charnues, cou, ventre et hanches,
chaque frisson en déclare la puissance.
Arc inflexible du sourcil :
voilà la femme de Transylvanie.*

*Un jardin d'altitude des cœurs, tendons de joie,
rondeurs d'épaule, voilà ce dont elles nous pourvoient,
les filles de la Transylvanie – et puis de l'air
de celles qui contre une lave céleste ne cherchent
jamais refuge dans de verbeuses ténèbres
– et n'attendent rien, sinon qu'on les conquière.*

VARGA MELINDA

nem öntözik már egy hete

*hiába csinosítja magát,
 illatosítja bőrét,
 ha a férfi csak lótfut
 állandóan a hivatalba,
 este fáradtan hull
 be az ágyba,
 fel sem tűnik
 új neglizséből kiugró
 melle rózsája,
 áthuncutkodja magát
 a finom selymen
 minden este ugyanazzal
 a várakozással.
 untatsz, szerelmem –
 ásít rá élete férfijára.
 füllede éjszakákon
 főnöködről mesélsz,
 vagy arról, hogy lóg
 a kamat lába.
 nem öntözöl már egy hete!
 hát, csoda-e, ha szomjazom?
 ha csallak, ne vedd zokon,
 csak megkönnyítem dolgod.*

une semaine sans arrosage

*c'est en vain qu'elle se pomponne
 et qu'elle parfume sa peau,
 si l'homme ne fait qu'aller et venir
 au bureau, du bureau,*

*et, le soir venu, s'affale
 comme une masse au pieu,
 sans même remarquer
 qu'elle dort en chemisette
 qu'un téton pointe à l'échancrure,
 et que chaque soir sur le satin,
 elle rejoue sa coquine,
 toujours le même numéro
 toujours dans le même espoir.
 « tu m'ennuies, mon amour » –
 répond, dans un bâillement, l'homme de sa vie.
 tout au long des nuits torrides,
 tu me racontes ton supérieur,
 et combien tu désires voir enfler
 la courbe de vos profits.
 au bout d'une semaine sans arrosage,
 tu t'étonnes que la soif me consume ?
 si je te trompe, le prend surtout pas mal :
 c'est par souci de t'épargner.*

KOPRIVA NIKOLETT

Szakadás

*„... csak árnyalak a létezőkhöz képest –
 egyszóval a rossz lényege, ha a rossznak egyáltalán
 létezhet lényege.”*

(Plótinosz)

*a rossznak ősgödre
 tátong minden születésben.
 árnyékot hány,
 áramlik a vérben,
 és anyagot emel oltárrá.*

*a testbörtönben zúzmarás
a napi koszt,
feszülő hártya fedí el
a lélek elől
az egyetlen fehér ösvényt:
az Egyhez vezetőt.*

Déchirure

„... ce qui n'est par rapport aux êtres véritables
qu'une vaine image, en un mot l'essence du Mal,
s'il peut y avoir une telle essence...”
(Plotin)

*le mal de tout temps creuse
sa béance dans toute naissance.
son ombre portée,
son flux dans le sang
et sublime en autel la matière.
dans ce cachot de corps, on sert
du givre à chaque repas
une membrane tendue cache
aux yeux de l'âme
le sentier, l'unique, le blanc
qui mène à l'Un.*

TÓTH DOMINIKA

egy független nő himnusza

*takarítok a fejedben,
mióta elhagytalak,
gyengeelméjű vagy.
könyvet csinálok
megunt prédáid
szétdobált fejezeteiből.
ráléptem az egódra,
nem akartam,
de mikor beléptem,
ott hevert a földön,
siratta leáldozásodat.*

*leporoltam az üvegeket,
hogy tiszta környezetben
sajnálthasd magad,
és hogy még jobban fájjon
hímsoviniszta természeted.*

*végül kivittelek a teraszra,
amit úgy szerettél,
hogy lásd mennyivel
gyönyörűbb lett
a világ nélküled.*

Hymned 'une femme indépendante

*je fais le ménage dans ta tête
avant de te quitter,
côté méninges t'es pas très fort
je tire un livre
des chapitres épars
de tes proies délaissées
j'ai marché sur ton égo
sans le vouloir
mais c'est qu'à mon arrivée
il traînait là par terre
au fond du deuil de ton déclin.*

*j'ai fait les vitres
pour que tu puisses
te plaindre dans du propre
et que tu puisses avoir encore plus mal
à ton machisme invétéré.*

*et pour finir je t'ai conduit sur cette terrasse
celle que tu aimais tant
pour que tu puisses voir à quel point
le monde est devenu
splendide sans toi.*